

Högtidsstämma med Knutsbal den 20 januari 2007

Som traditionen bjuder samlas man till Knutsbal på Sanct Knut Lavards dag - eller dag i dess närhet som Styrande Rådet beslutar. Årets Högtidsstämma med Knutsbal firades lördagen den 20 januari 2007.

Anmälningssrekord och pampigare än någonsin! Smolk i bågaren var att alla som anmält sitt intresse inte kom med. Från första början var maxantalet satt till 172 deltagare men med stor hjälp från hotellet kunde ytterligare 24 platser iordningsställas. 215 Bröder och Systrar hade anmält sig och således fick Styrande Rådet för första gången i modern tid meddela de sist anmälda att plats inte kunde ordnas.

Samtliga idag verksamma gillen förutom Visby gästade oss denna dag och intåget i högtidssalen blev därmed extra ståtligt. Ålderman Inge Stoltz hälsade samtliga välkomna till gillet 64:e högtidsstämma och därefter följde installation av nya befattningshavare.

En av kvällens höjdpunkter är recipiendernas intåg. Det är utan tvekan som så att våra blivande Gillesbröder och Systrar är mest nervösa inför entrén. Så var dock inte fallet i år! 30 förväntansfulla recipiender stod och väntade och så många har gillet inte haft på många år. Det var Styrande Rådets tur att känna nervdaller. Allt förlöpte enligt plan även om en extra herrbugning förekom och någon gick åt fel håll. Hovningarna var underbara och detta parat med glada miner och högt i tak kunde vår Ålderman pusta ut och övergå till sitt högtidstal.

I sitt tal uppehöll sig Broder Inge bl.a. kring Knut Lavard, gillenas skyddshelgon, och hans levnadsöde. Den 7 januari 1131 blev Knut Lavard brutalt mördad av sin kusin Magnus som ville åt kungamakten. Men detta kungamord resulterade i att Knut Lavard år 1170 blev helgonförklarad av Påven och han är sedan dess alla Knutsgillens skyddshelgon. Det intressanta högtidstalet avslutades med att sångkören Divertimento under ledning av Ingrid Kvelde sjöng "Ave Verum Corpus" och därefter vidtog parentation.

Reception är Chrönikörens favoritpunkt. Här kan allt hända men numera har det blivit svårare att finna sensationer och överraskningar eftersom våra blivande gillesmedlemmar tränar kvällen före högtidsstämman. Drickstraning hade tydligen även förekommit då de flesta silverbägarna tömdes till botten. När det var dags för Björn Andersson att recipiera förstod vi att detta var en spexare från Lund. Broder Björn skålade och tackade nämligen via Åldermannens bröstmikrofon för sitt medlemskap. Chrönikören noterade i samband med detta att vår nyintagne Broder sannolikt var klädd i Gillets äldsta frack.

En viktig tradition i gillet är utdelandet av guld- och silverduva. I år fanns inga silverduvor att dela ut men vår Ålderman hade det stora nöjet att hedra tre gillesmedlemmar med varsin Guldduva. Även Hedersmedaljer för förtjänstfullt arbete överräcktes.

Årets Fågelkung hissade så Knutsduvan som ett tecken på att "Fred och Endräkt" må råda i salen och därefter tog vi oss på Ceremonimästarens uppmaning en våning ner för att njuta av vår Skaffare Hallengrens välkomponerade meny.

Sångkören Divertimento underhöll vid måltiden och vår Ålderman berömde och la ut texten lite extra för våra förtjusande Gillissystrar. Vår nyintagne Broder Tommy Jönsson tackade för recipienderna med ett spirituellt tal som lockade till många skratt.

Chrönikören fortsatte liksom tidigare år med att berätta om allt roligt Gillet varit med om under året. Åldermannen från Ringsted berömde vårt Gille, Broder Stig Laurenius höll ett fantastiskt tal till kvinnan som vanligt helt utantill och Peter Stenkula från Tumathorp tackade för mat och dryck.

Tiden var nu mogen för uppbrott och Gillesmarskalkarna Alexandra Nordengren och Anton Söderberg tog täten inför den inledande polonäsen. Dansen fortsatte därefter till Domnivets orkester med avbrott för Klenodbevarare Svenssons och Gillets specialarrangerade francaise.

Glädjen stod högt i tak denna afton och förlängt öppethållande ordnades. Så småningom tog vi oss hemåt på trötta ben men ack så lyckliga...

Chrönikör
Lennart Söderberg